

Rešitev rebusa v 2. „Vrtčevem“ številu.

Dež za solncem mora biti, za veseljem žalost priti.

Prav so ga rešili: Gg. Jos. Cesar in Makso Armic v Ljubljani; Ivan Tosti, tehničar v Trstu; Fr. Čokelj v Trstu; Fr. Kraut v Bistrici nad Pliberkom; Jos. Rádež, diurnist in Fr. Hladnik, zapisnikar v Logatcu; Iv. Grebenec, uč. v Svetini; M. Katalan v Trstu; L. Ahačič v Trziču; Fr. Zega, J. Barle, Tone Mišič, Bine Rozina, Lojze Dido, Gustav Weibl, Fr. Praunseis, Edi Wohinc, Tone Krese, Ant. Pezdirec, Mart. Kerin, Jos. Knez, Fr. Penca, Fr. Guštin, Jan. Lavrič, Ig. Sitar, Ant. Bojanec, Jos. Žagar, Iv. Bobek, Iv. Zorko, H. Bojanec, Fr. Klinc, Jos. Rems, Jos. Petrič, Fran. Poček, Jan. Pezdirec, Iv. Nemanič, Iv. Ivantetič, Matej Germ, Jos. Germ, Miko Požek in Ant. Zorec, dijaki v Novomestu; Maks Konečnik, dijak v Gorici; Rud. Horvat, Ant. Antončič in Jos. Gradec, dijaki v Ljubljani; Maks Jeglič, učenec v Gorici; Jože Oset, Jože Križanc, Mih. Solar, Jož. Žveglar in Pet. Čavž, učenci v Št. Jurji na juž. železnici; Matevž Trepel, Alojz in Ant. Spendé, učenci v Gornjemgradu; Feliks Kovačič, učenec v Gorici; Jož. in Alojz Vindišar, in Karl Ogorc, učenci v Novomestu; Jos. Ahtik, Ant. Dokler, Drag. Grilec, Fr. Pavšar in Tom. Vrečar, učenci v Vojniku; Fr. Valencak, učenec v Rajhenburgu; Jul. Robič, učenec v Lembahu; Iv. Rihar, učenec v Logatcu; Hugo Turk, Jan. Foederl, Frid. Pretnar, Božidar Vodusek in Jan. Robida, učenci v Ljubljani.

Matilda Sebenicher, gospá na Rakeku; Alb. Treven, gospá v Idriji; Jera Pirc in Marija Eržen, gospodični v Idriji, Sofija Pirc, učiteljica v Trziču; Rozalija Golavšek, kmetska hči v Grižah; Minica Sajovic, učenka v Kranji; Terezija Kupnik, učenka v Vojniku; Micika Potočnik, učenka v Sori; Ana Branke, učenka v Ljubljani; Aleksandra Potré, učenka v Rajhenburgu; Franjo Rihar, učenka v Logatcu.

Gosp. P. S. pri Sv. B.: Vaša povest „Boljša dežela“ ne ugaja našemu listu, ker je bila užé Bog si ga znoj, kolikokrat natisnena. V Kristofa Šmida „Sto malih pripovedek“ jo najdete na strani 141. Žalostno, da nekateri tako malo slovenske knjige čitajo! — S. M. v G. in drugim: Rebusov smo dobili precejšno število; kar se bo dalo opiliti, radi bomo priobčili s časoma, a to se zna, da kar je boljšega blagá, pride poprej na vrsto. — J. K. v B.: Vaša pesen „Zlato jabolko“ nij še ugodna za natis in se tudi ne dá opiliti, ker ima premalo dobrega zrna v sebi. — J. M-t-n, v Lj.: Vaše národno blagó pride časoma na vrsto, vse na-jedenkrat nam nij mogoče. — L. K. v Č.: Na Vas nismo pozabili, vedno Vas imamo pred očmi; ali žalibog, tako smo obloženi z delom, da ne moremo vsem ustreči. Vaše „Rozike“ priobčiti ne moremo; o tej zadevi bi bili radi z Vami ustmeno govorili, a Vas ni bilo k nam, kakor ste nam bili objubili. Druga Vaša povest, ki smo jo ravno dobili, pride na vrsto. Srčen pozdrav! — Jos. L. v G.: Le večkrat kaj, vse pride na vrsto; v današnjem listu ni bilo mogoče. Srčen pozdrav od vseh Vaših prijateljev! —

Rebus.

(Priobčil F. J.)

(Rešitev in imena rešilcev v prihodnjem listu.)

„Vrtce“ izhaja 1. dné vsacega meseca, in stoji za vse leto 2 gl. 60 kr.; za pol leta 1 gl. 30 kr. Napis: Uredništvo „Vrtčevco“, mestni trg, štev. 9 v Ljubljani (Laibach).

Izdatelj, založnik in urednik **Ivan Tomšič**. — Natisnila Klein in Kovač (Eger) v Ljubljani.

Prošnja.

Vse óne čast. gg. stare naše naročnike, ki so 1. in 2. „Vrtčevco“ šteli, užé prejšeli, pa nam niso še náročnino poslali, a tudi „Vrtca“ nam niso vrnili, prosimo najúljudnejše, da nam náročnino skoraj pošljejo, da bomo znali pri čem da smo; a nam je tudi nemožno redno list izdajati, ako nam náročnina tako neredno dohaja.

Vse óne čast. gg. naročnike, ki našega lista ne dobé o pravem času, prosimo, da nam to takój obznanijo, da se bomo znali pritožiti na dotično pošto.

Uredništvo „Vrtčevco.“